

folkningen. Men saa kunne vi let regne ud, hvordan den Befolkning, som bliver tilbage i Landsognene og driver Landbrug, vilde komme til at sidde i det, hvis vi tænkte os, at ved et eller andet Mirakel den hele eller halve Bybefolkning forsvandt. Vi kunde være sikre paa, at de Udgifter, som skulde til for at bære Landet, og som ikke vilde blive nævneværdig mindre, hvis der blev $\frac{1}{2}$ Million Indbyggere færre i Byerne, vilde Landbefolkningen komme til at betale uden at have de Bidrag, som Bybefolkningen udreder alene som Skatteydere, for blot at se Sagen fra det rent materielle Synspunkt. Det ærede Medlem fra Rudkøbing haabede paa, at man maaske kunde rette paa Forholdet ved at forøge Landbefolkningen. Kan det lade sig gøre, vil jeg hilse det med Glæde, ligesom jeg vil hilse en hvilken som helst Udvej til at udvikle Nationen enten paa Land eller i By. Men jeg tror ikke paa den Udvej. Naturligvis kan der skabes et vist Antal Husmandslodder, jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, men jeg har overbevist mig ved at gennemtænke og gennemregne den Sag om, at nogen Befolkningsforøgelse af stor Betydning kan ikke naas ad den Vej. For Øjeblikket er det saadan, at Landbrugsbefolkningen, som paa ingen Maade maa forveksles med Landbefolkningen, er 39 pCt. af vor Nation. Landboerne det er de Mennesker, som bo udenfor Købstæderne — de to Ting bleve forvekslede under en tidligere Debat her i Salen af den daværende Ordfører, idet han talte om, at Landbrugerne vare $\frac{3}{5}$ af vor Nation og kun havde saa og saa faa Procent af Folke-tingets Medlemsantal. Nej, Landbrugsbefolkningen udgør 39 pCt. af vor Nation, men Landbefolkningen, indbefattende alle de industridrivende og handlende og andre, som bo paa Landet, udgør $\frac{3}{5}$ af vor Nation. Man maa huske paa, at den ikke alene ikke er vokset, men den er gaaet tilbage, og det ikke alene forholdsvis, men absolut i Tal af Grunde, jeg ikke her skal forsøge at udrede, men som vel sagtens væsentlig ligge i Landbrugets Overgang til Brugen af Maskiner i større Omfang end hidtil. Den er gaaet tilbage endogsaa absolut i Tal i det sidste Slægtled saaledes, at et af to maa være Tilfældet, enten maa den have tabt Evnen til at forøge Nationens Størrelse, eller den maa være glad ved, at der findes Byer, som ere i Stand til at optage den Befolkning, og denne Solidaritet mellem By og Land skulle vi nødigt opgive eller glemme, og derfor er det ikke, selv om jeg erkender, at det er rigtigt, at Kom-

munerne i første Linie bør støtte Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden, noget galt Princip, at ogsaa Staten bidrager dertil, fordi vi virkelig alle sammen ere interesserede i, at der gøres noget fornuftigt for at raade Bod paa det Onde, Arbejdsløsheden er.

De Bemærkninger, jeg her har gjort paa min Gruppes Vegne, og som gaa i Retning af at tilsige velvillig Behandling i Udvalget, gælde særlig for Lovforslaget om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed. Jeg kan ikke stille mig nær saa velvillig til Forslaget om fortsat Hjælp til arbejdsløse efter Arbejdsløshedskassehjælpens Ophør. Jeg skal ikke udtale mig absolut imod det, men der næres fra vor Side endogsaa betydelige Betænkeligheder ved Foranstaltninger af den Art, i øvrigt Betænkeligheder af ganske samme Natur, som kom frem i Fjor under Behandlingen af Lovforslaget i Udvalget gennem det daværende Medlem af Udvalget nuværende Professor Birk. Det samme, som han fremhævede, har jeg Grund til at fremhæve igen: Naar man sympatiserer med Arbejdsløshedsforsikring, er det, fordi det er en Forsikring, en Hjælp fra Arbejdernes egen Side, hvortil Staten yder sin Støtte, en Statshjælp som Hjælp til Selvhjælp, men det er væsentlig Selvhjælp, og det vil dette fra Kommunernes Side ikke være. Naar man gennem Arbejdsløshedskasserne har lagt ogsaa Fordelingen af Understøttelsen i Arbejdernes Haand, har man et Korrektiv, da kan man rolig lægge det i deres egen Haand, fordi de selv skulle betale en saa væsentlig Del af det, de beslutte at give som Bidrag, og saa ved man, at man er dækket af det sunde Princip, at de, der bevilge Pengene, selv maa betale en meget væsentlig Del deraf; det bringer dem til at iagttage en passende Økonomi. Men naar der er Tale om at yde Bidrag fra Kommunerne, hvor der efter det Princip, hvorefter vi have indrettet Kommunistyret, er al Grund til at antage, at de, som ere Flertallet i Kommunen og ville presse paa for at faa Bidraget ydet, yde et meget ringe Bidrag til Kommunekassen, saa er det klart, at det Pres, som kaldte Ansvarsfølelsen frem i Arbejdsløshedskasserne, i dette Tilfælde er borte, saa man ikke kan gøre Regning paa, at det, der ønskes gennem Lovforslaget om fortsat Hjælp, vil blive anvendt med den samme Økonomi som i Arbejdsløshedskasserne. Der er disse Betænkeligheder derved, og der er i det hele taget Betænkeligheder ved at gøre noget, som svækker Forsikrings-